

КОНВЕНЦИЯ за правата на хората с увреждания

(Ратифицирана със закон, приет от 41-ото Народно събрание на 26 януари 2012 г. – ДВ,бр. 12 от 2012 г. В сила за Република България от 21 април 2012 г.)

Преамбюл

Държавите – страни по настоящата конвенция,

а) Позовавайки се на принципите, прогласени в Устава на Обединените нации, които признават вътрешно присъщото достойнство и ценност, както и равните и неотменими права на всички представители на човешкия род като основа за свободата, справедливостта и мира в света,

б) Съзнавайки, че Организацията на обединените нации прогласява и приема във Всеобщата декларация за правата на човека и в международните пактове за правата на човека, че определените в тях права и свободи са достойни на всеки човек без каквито и да било различия;

в) Потвърждавайки още веднъж универсалността, неделимостта и взаимната обвързаност на всички права на човека и основни свободи с необходимостта от гарантиране на хората с увреждания на пълното им възползване от тези права и свободи без каквато и да било дискриминация;

г) Позовавайки се на Международния пакт за икономическите, социалните и културните права, Международния пакт за гражданските и политическите права, Международната конвенция за премахването на всички форми на расова дискриминация, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, Конвенцията за правата на детето, както и на Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства,

д) Съзнавайки, че увреждането е развиващо се понятие и че то се явява резултат от взаимодействието между лицата с увреждания и различните пречки в заобикалящата ги среда, които затрудняват тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото равноправно с останалите,

е) Осъзнавайки важността на принципите и насоките, съдържащи се в Световната програма за действие по отношение на хората с увреждания, както и в Стандартните правила за равни възможности за хората с увреждания, за оказване на влияние при разработването,

утвърждаването и оценяването на политики, планове, програми и дейности на национално, регионално и международно равнище за по-нататъшно изравняване на възможностите

за хора с увреждания,

ж) Подчертавайки важността на поставяне проблемите на хората с увреждания в центъра на общественото внимание като неразделна част от съответните стратегии за устойчиво развитие,

з) Съзнавайки също така, че дискриминацията срещу когото и да било по признак увреждане представлява нарушение на вътрешно присъщото достойнство и ценност на човека,

и) Признавайки също така многообразието на хората с увреждания,

й) Осъзнавайки нуждата от насърчаване и защита на правата на човека на всички хора с увреждания, включително на онези, изискващи по-интензивна подкрепа,

к) Изразявайки загриженост, че въпреки всички тези разнообразни инструменти и инициативи хората с увреждания продължават да срещат различни пречки пред пълноценното си участие в обществото и да се сблъскват с нарушения на техните права във всички части на света,

л) Съзнавайки важността на международното сътрудничество за подобряване живота за хората с увреждания във всяка държава и особено в развиващите се страни,

м) Осъзнавайки ценния реален и потенциален принос на хората с увреждания за цялостното благосъстояние и разнообразие на техните общности, а също и че насърчаването на пълноценното участие и упражняване на правата на човека и основните свободи от страна

на хората с увреждания ще насърчат повишаване на тяхното чувство за принадлежност, както и значителен напредък в човешкото, социалното и икономическото развитие на обществото и борбата с бедността,

н) Съзнавайки важноста за хората с увреждания на тяхната самостоятелност и независимост, включително на свободата на личен избор,

о) Считавайки, че на хората с увреждания трябва да бъде дадена възможност за активно участие в процеса на вземане на решенията относно политиките и програмите, включително тези, които пряко ги засягат,

п) Изразявайки загриженост относно трудностите, пред които са изправени хората с увреждания, подложени на множество или утежнени форми на дискриминация по признак раса, цвят на кожата, пол, език, религия, политически или други възгледи, национален, етнически, общностен или социален произход, имотно състояние, място на раждане, възрастов или друг статус,

р) Съзнавайки, че жените и момичетата с увреждания са често пъти изложени на по-голям риск – както във, така и извън дома – от насилие, нараняване или тормоз, пренебрежително или немарливо отношение, малтретиране или експлоатация,

с) Съзнавайки, че на децата с увреждания трябва да бъде осигурено пълноценно упражняване на всички права на човека и основни свободи, равноправно с останалите деца, и позовавайки се на задълженията в този дух, поети от държавите – страни по Конвенцията за правата на детето,

т) Подчертавайки необходимостта от включване на гледната точка за различията и отношенията между половете във всички усилия за осигуряване пълноценното упражняване на правата на човека и основните свободи от хората с увреждания,

у) Посочвайки факта, че мнозинството от хората с увреждания живеят в условия на бедност и съзнавайки в този смисъл належащата нужда от преодоляване на негативните последици от бедността за хората с увреждания,

ф) Отчитайки, че мирът и сигурността, основаващи се на пълно зачитане на целите и принципите, залегнали в Устава на Организацията на обединените нации, и спазването на приложимите инструменти за гарантиране на правата на човека са безусловно необходими условия за осигуряване пълноценна закрила на хората с увреждания и особено по време на въоръжени конфликти или чужда окупация,

х) Съзнавайки важноста на осигуряването на достъп до физическата, социалната, икономическата и културната среда, до здравеопазване и образование, до информация и комуникации, с оглед възможността на хората с увреждания да се възползват пълноценно от всички свои права и основни свободи,

ц) Съзнавайки, че всеки индивид със своите задължения по отношение на останалите индивиди и на общността, към която принадлежи, е отговорен да се стреми към насърчаване и съблюдаване на правата, признати в Международната харта на правата на човека,

ч) Убедени, че семейството като естествена и основна градивна клетка на обществото е обект на закрила от страна на обществото и от държавата и че хората с увреждания, както и членовете на техните семейства трябва да получат необходимата закрила и подкрепа, чрез които семействата на хората с увреждания да осигурят пълноценно и равноправно упражняване на техните права,

ш) Убедени, че една всеобхватна и цялостна международна конвенция, която да насърчава и защитава правата и достойнството на хората с увреждания, ще е съществен принос за преодоляване на дълбоката социална изолация на хората с увреждания и ще способства осигуряването на равни възможности за тяхното участие в гражданската, политическата, икономическата, социалната и културната област на обществения живот както в развитите, така и в развиващите се страни, се договори за следното:

Член 1

Цел

Целта на настоящата конвенция е да насърчава, защитава и гарантира пълноценното и равноправно упражняване на всички права на човека и основни свободи от хората с увреждания и да способства за зачитане на вътрешно присъщото им човешко достойнство.

Хората с увреждания включват лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото равноправно с останалите.

Член 2

Определения

За целите на настоящата конвенция:

„Комуникация“ включва всякакви езици, зрително представяне на текст, Брайлова азбука, тактилна комуникация, уголемени шрифтове, достъпни мултимедии, както и всякакви писмени, звукови, опростен език, дикторски, допълващи и алтернативни способи, средства и форми на комуникация, включително достъпни информационни и съобщителни технологии.

„Език“ включва говоримите и знакови езици, както и всякакви други форми на неговорим език.

„Дискриминация по признак на увреждане“ означава всякакво правене на разлика, всякакви

ограничения или изключения, основаващи се на увреждане, имащи за цел или последица нарушаване или отменяне на зачитането, признаването или равноправното упражняване

на всички права на човека и основни свободи в политическата, икономическата, социалната, културната, гражданската или всяка друга област. Това включва всякакви форми на дискриминация, включително отказ за предоставяне на разумни улеснения. „Разумни улеснения“ означава всякакви необходими и подходящи модификации и приспособления, които не водят до непропорционално или неоправдано обременяване на околните, когато такива са необходими във всеки конкретен случай, за да се осигури на човека с увреждане признаването или упражняването на всички права и основни свободи наравно с всички останали. „Универсален дизайн“ означава дизайн на изделия, жизнена среда, програми и услуги,

които да се ползват в максимална степен от всички хора, без да се налага тяхното адаптиране

или специализиран дизайн. Понятието „универсален дизайн“ не изключва наличието на спомагателни уреди и пособия за определени групи лица с увреждания, когато това се налага.

Член 3

Общи принципи

Принципите, върху които почива настоящата конвенция, са:

- а) зачитане на вътрешно присъщото достойнство, самостоятелността на индивида, включително свободата на личен избор и неговата независимост;
- б) забрана за дискриминация;
- в) пълноценно и ефективно участие и включване в обществото;
- г) уважение към различията и приемане на хората с увреждания като част от човешкото многообразие и човешкия род;
- д) равни възможности;
- е) достъпност;
- ж) равноправие между мъжа и жената;
- з) зачитане на развиващите се способности на децата с увреждания, зачитане на правото на децата с увреждания да запазят своята идентичност.

Член 4

Общи задължения

1. Държавите – страни по конвенцията, следва да предприемат необходимите стъпки с оглед гарантиране и признаване на пълноценното упражняване на всички права и основни свободи за хората с увреждания без каквато и да било дискриминация по признак на увреждане. За целта държавите – страни по конвенцията, следва да:

- а) приемат всички необходими законодателни, административни и други мерки за прилагането на правата, признати по настоящата конвенция;
- б) предприемат всякакви подходящи мерки, включително законодателни, за изменение или отменяне на съществуващите закони, правила, наредби, обичаи и практики, които установяват дискриминация срещу хора с увреждания;
- в) отразяват защитата и насърчаването на спазване на правата на хората с увреждания във всички политики и програми;
- г) се въздържат от всякакви актове и практики, несъответстващи на настоящата конвенция, и да гарантират нейното спазване от страна на публичните власти и институции;
- д) предприемат всякакви подходящи мерки за премахване на дискриминация по признак на увреждане от страна на лица, организации и частни предприятия;
- е) инициират или насърчават проучването или разработването на стоки, услуги, съоръжения и оборудване с универсален дизайн по смисъла на дефиницията по член 2 от настоящата конвенция, които с минимална модификация и инвестиции да се приспособят към специфичните нужди на конкретното лице с увреждания; да популяризират тяхното създаване и използване, както и прилагане принципите на универсалния дизайн при разработването на стандарти и ръководства за производството;
- ж) инициират и насърчават проучването и разработването, както и да популяризират създаването и използването на нови технологии, включително информационни и съобщителни, на помощни средства за осигуряване на мобилност, на спомагателни устройства и технологии, подходящи за хора с увреждания, като се дава приоритет на тези с достъпна цена;
- з) осигуряват достъпна информация на хората с увреждания относно наличието на помощни средства за осигуряване на мобилност, на спомагателни устройства и технологии, както и на всякакви други форми на подкрепа, поддържащи услуги и съоръжения;
- и) насърчават обучението на специалистите и служителите, работещи с хора с увреждания, в упражняване на правата им по настоящата конвенция, с оглед по-доброто предоставяне на помощта и услугите, гарантирани от тези права.

2. По отношение на икономическите, социалните и културните права всяка държава – страна по конвенцията, се задължава да предприема мерки, използвайки в максимална степен своите налични ресурси, и когато това е необходимо, в рамките на международно сътрудничество, за постепенното постигане на пълноценното упражняване на тези права, без оглед на и в допълнение към задълженията по настоящата конвенция, които са незабавно приложими в съответствие с международното право.

3. В разработването и прилагането на необходимото законодателство и политики за прилагане на настоящата конвенция, както и във всякакви други процеси на вземане на решения, отнасящи се до проблемите на хората с увреждания, държавите – страни по конвенцията, се консултират тясно със и ангажират активното участие на лица, включително деца с увреждания чрез организациите, които ги представляват.

4. Нищо в настоящата конвенция не засяга каквито и да било съществуващи законови изисквания, които в още по-голяма степен способстват за упражняването на правата на хората с увреждания, съдържащи се в законите на дадена държава – страна по настоящата конвенция, или в международното законодателство, в сила за съответната държава. Не се допускат никакви ограничения върху или отказ от каквито и да било права на човека или основни свободи, признати или съществуващи в която и да било от държавите – страни по конвенцията, в изпълнение на закони, конвенции, правила или обичаи, под претекст, че настоящата конвенция не признава тези права и свободи или ги признава в по-малка степен.

5. Разпоредбите на настоящата конвенция се отнасят до всички съставни части на федералните държави без каквито и да било ограничения или изключения.

Член 5

Равенство и забрана на дискриминация

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават, че всички хора са равни пред закона и имат право без каквато и да било дискриминация на еднаква закрила и еднакво третиране от закона.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, забраняват всякаква дискриминация по признак на увреждане и гарантират на лицата с увреждания равнопоставена и ефективна защита от закона срещу всякаква дискриминация на каквито и да било основания.

3. С оглед осигуряването на равнопоставеност и премахването на всякаква дискриминация държавите – страни по конвенцията, предприемат всички необходими стъпки, за да осигурят разумни улеснения на хората с увреждания.

4. Всякакви конкретни мерки, необходими за ускоряване или постигане на фактическо равенство на хората с увреждания, не се считат за дискриминация по смисъла на настоящата конвенция.

Член 6

Жени с увреждания

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават, че жените и момичетата с увреждания са подложени на множество форми на дискриминация и в този смисъл предприемат мерки, които да ги подпомагат при пълноценното им упражняване на всички

права на човека и основни свободи.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат всички необходими мерки

за осигуряване на пълноценното развитие, социалното израстване и осигуряването на оправомощаване на жените с цел гарантиране на признаването и упражняването на правата

на човека и основните свободи, залегнали в настоящата конвенция.

Член 7

Деца с увреждания

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат всички необходими мерки за осигуряване на пълноценното упражняване от деца с увреждания на всичките им права на човека и основни свободи наравно с останалите деца.

2. Във всякакви действия, засягащи децата с увреждания, първостепенно съображение ще бъде защитата на интересите на детето.

3. Държавите – страни по настоящата конвенция, гарантират правото на децата с увреждания свободно да изразяват становища по всякакви въпроси, които ги засягат, като на техните становища се придава подобаваща тежест в съответствие с възрастта и степента им на зрялост; наред с това на децата се предоставя подходящо за увреждането и възрастта им съдействие при реализацията на това право.

Член 8

Повишаване на общественото съзнание

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, се задължават да предприемат незабавни, ефективни и подходящи мерки:

- а) за повишаване на общественото съзнание, включително на ниво семейство, по отношение на хората с увреждания и за възпитаване на респект към правата и достойнството на хората с увреждания;
- б) за борба със стереотипите, предразсъдъците и вредните практики по отношение на хората с увреждания, включително такива по признак пол и възраст, във всички сфери на живота;
- в) за повишаване на общественото съзнание относно способностите и приноса на хората с увреждания.

2. Мерките, предприети за тази цел, включват:

- а) инициране и поддържане на ефективни кампании за повишаване на общественото съзнание, предназначени:
 - i) да възпитават възприемчивост към правата на хората с увреждания;
 - ii) да насърчават положително възприемане и по-високо обществено съзнание към хората с увреждания;
 - iii) да способстват за признаване на уменията, качествата и способностите на хората с увреждания, както и на техния принос към работното място и пазара на труда;
- б) възпитаване на уважение към правата на хората с увреждания, включително сред децата от най-ранна възраст, чрез всички равнища на образователната система;
- в) насърчаване на всички средства за масово осведомяване да представят хората с увреждания по начин, съответстващ на целите на настоящата конвенция;
- г) подпомагане провеждането на програми за обучение и повишаване на общественото съзнание по отношение на хората с увреждания и техните права.

Член 9

Достъпност

1. За да дадат възможност на хората с увреждания да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат подходящи мерки за осигуряване за хората с увреждания на равен достъп до физическата среда на живеене, до транспорта, информацията и комуникациите, включително до информационните и комуникационните системи и технологии и до всички останали удобства и услуги, отворени или предназначени за широката общественост, както в градските, така и в селските райони. Тези мерки, които следва да включват идентифициране и премахване на всякакви пречки и прегради пред достъпността, се отнасят и към:

- а) сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения, включително училища, жилищни постройки, здравни заведения и работни места;
- б) информационни, комуникационни и други услуги, включително информационни системи и услуги за спешна помощ.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат също подходящи мерки за:

- а) разработване, обнародване и мониторинг на прилагането на минимални стандарти и указания за достъпност на съоръженията и услугите, отворени за или предназначени за широката публика;
- б) съобразяването с всички изисквания за достъпност за хора с увреждания от страна на всякакви частни лица, предлагащи съоръжения и услуги, отворени или предназначени за широката публика;
- в) обучаване на заинтересованите лица и институции по проблемите на достъпността, засягащи хората с увреждания;
- г) поставяне на обозначения в сгради и други съоръжения на Брайлова азбука или в други лесни за четене и разбиране форми;
- д) предоставяне на форми за подкрепа като асистенти и посредници, включително водачи, четци, включително и професионални преводачи на езика на знаците, с оглед улесняване достъпа до сгради и други съоръжения, отворени за широката публика;
- е) насърчаване прилагането на други подходящи форми на помощ и подкрепа за хора с увреждания с оглед улесняване достъпа им до информация;
- ж) подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови информационни и комуникационни технологии и системи, включително интернет;

з) способстване още в ранен етап за проектирането, разработването, производството и разпространението на финансово достъпни информационни и комуникационни технологии, за да бъдат достъпни за хора с увреждания при минимална себестойност.

Член 10

Право на живот

Държавите – страни по настоящата конвенция, потвърждават, че всяко човешко същество има вътрешно присъщо право на живот и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на ефективното му упражняване от хора с увреждания наравно с всички останали.

Член 11

Рискови ситуации и хуманитарни бедствия

Държавите – страни по конвенцията, предприемат в съответствие с поетите от тях задължения

по силата на международното право, включително международното хуманитарно право и международното право в сферата на правата на човека, всички необходими мерки за осигуряване защитата и безопасността на хората с увреждания в рискови ситуации, включително при военен конфликт, хуманитарни и природни бедствия.

Член 12

Равнопоставеност пред закона

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, потвърждават, че хората с увреждания навсякъде се признават от закона като правни субекти.
2. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правоспособността и дееспособността на хората с увреждания наравно с всички останали във всички сфери на живота.
3. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат подходящи мерки за осигуряване достъп на хората с увреждания до необходимата им подкрепа за самостоятелно упражняване на техните права.
4. Държавите – страни по настоящата конвенция, гарантират, че всички мерки, отнасящи се до самостоятелното упражняване на права от хората с увреждания, съдържат в себе си подходящи и ефективни гаранции срещу злоупотреба в съответствие с международното право в областта на правата на човека. Подобни гаранции обезпечават, че мерките, отнасящи се до самостоятелно упражняване на права от хората с увреждания, зачитат волята и предпочитанията им, не позволяват конфликт на интереси или неправомерно влияние, че са пропорционални и пригодени към състоянието на лицето, че се прилагат за възможно най-кратък срок и подлежат на редовен преглед по реда на надзора от страна на компетентен, независим и безпристрастен орган или съдебна инстанция. Гаранциите са пропорционални на степента, до която тези мерки засягат правата и интересите на съответното лице.
5. В съответствие с текста на настоящия член държавите – страни по конвенцията, предприемат подходящи и ефективни мерки за осигуряване на равните права на хората с увреждания да притежават и наследяват имущество, да контролират собствените си финансови дела и да имат равен достъп до банкови кредити, ипотечи и други форми на финансово кредитиране и защитават хората с увреждания от произволно отнемане на тяхното имущество.

Член 13

Достъп до правосъдие

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, осигуряват на хората с увреждания ефективен достъп до правосъдие наравно с всички останали, включително чрез предоставяне на процедурни и подходящи за възрастта им мерки за подкрепа с оглед ефективното изпълняване на тяхната роля като преки и непреки участници, като свидетели във всякакви процесуални действия, включително в следствената и други предварителни фази.

2. С оглед осигуряването на ефективен достъп до правосъдие за хората с увреждания държавите – страни по конвенцията, способстват за подходящо обучение на работещите в сферата на съдопроизводството, включително полицейските служители и служителите в затворите.

Член 14

Свобода и сигурност на личността

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, гарантират, че хората с увреждания равноправно с всички останали:

а) упражняват правото на свобода и сигурност на личността;

б) не са лишавани неправомерно и произволно от тяхната свобода, както и че всяко лишаване от свобода е в съответствие със закона, като само по себе си наличието на увреждане в никакъв случай не бива да бъде основание за лишаването им от свобода.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, гарантират, че в случай, че лица с увреждания бъдат лишени от свобода в резултат на каквато и да било процедура, те ще имат право наравно с всички останали на гаранции в съответствие с международното право в областта на правата на човека, като с тях ще се отнасят в съответствие с целите и принципите на настоящата конвенция, включително чрез осигуряване на разумни улеснения.

Член 15

Защита срещу изтезания или жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание

1. Никой не може да бъде подлаган на изтезания или на жестоко, нечовешко или унижително

отнасяне или наказание. По-конкретно, никой не може да бъде подлаган без своето свободно волеизявление на медицински или научни експерименти.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат всякакви ефективни законодателни, административни, съдебни или други мерки, за да закрилят хората с увреждания, равноправно с всички останали срещу подлагане на изтезания или на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Член 16

Защита срещу експлоатация, насилие и тормоз

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат всякакви подходящи законодателни, административни, социални, образователни и други мерки, за да защитят

хората с увреждания както във, така и извън дома им срещу всякакви форми на експлоатация,

насилие и тормоз, включително в аспектите на полова принадлежност на тези понятия.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат също така всякакви подходящи мерки за предотвратяване на всякакви форми на експлоатация, насилие и тормоз, като осигуряват и подходящи форми на съобразена с пола и възрастта помощ и

подкрепа за лица с увреждания и техните семейства и гледачи, включително чрез предоставяне на информация и обучение относно избягването, разпознаването и докладването на всякакви случаи на експлоатация, насилие и тормоз. Държавите – страни по конвенцията, осигуряват такива подкрепящи услуги, които да са съобразени с възрастта, пола и увреждането на индивида.

3. С цел предотвратяване възникването на всякакви форми на експлоатация, насилие и тормоз държавите – страни по конвенцията, гарантират, че всякакви съоръжения и програми, предназначени за хора с увреждания, са обект на ефективен мониторинг от независими органи.

4. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат всякакви подходящи мерки, включително чрез осигуряване на охрана, за подпомагане на физическото, когнитивното и физиологическото възстановяване, рехабилитация и социална реинтеграция на лица с увреждания, станали жертва на каквито и да било форми на експлоатация, насилие или тормоз. Такова възстановяване и реинтеграция трябва да се провеждат в среда, способстваща за здравето, благоденствието, самоуважението, достойнството и самостоятелността на индивида, предвид конкретните му нужди с оглед на пол и възраст.

5. Държавите – страни по настоящата конвенция, приемат ефективно законодателство и политики, включително конкретно по отношение на жените и децата, с което да способстват за идентифицирането, разследването и при нужда – съдебното преследване на всякакви прояви на експлоатация, насилие и тормоз по отношение на хора с увреждания.

Член 17

Защита на целостта и ненакърнимостта на личността

Всяко лице с увреждания има право на зачитане на неговата физическа или психическа цялост и ненакърнимост равноправно с всички останали.

Член 18

Свобода на придвижването и националност

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правата на хората с увреждания на свободно придвижване, свободен избор на местоживеене и националност наравно с всички останали, включително като гарантират, че хората с увреждания:

- а) имат право на придобиване и промяна на националност и не могат да бъдат лишени от националността си произволно или на основание на увреждане;
- б) не са лишени на основание увреждане от възможност да придобиват, притежават и ползват документи, удостоверяващи тяхната националност, или други документи за самоличност, както и да се възползват от подходящи процедури, например имиграционни, каквито биха могли да им бъдат необходими за упражняване на правото им на свободно придвижване;
- в) са свободни да напускат всяка една държава, включително своята собствена;
- г) не са лишавани произволно или по признак на увреждане от правото да влизат в собствената си държава.

2. Децата с увреждания следва да бъдат регистрирани незабавно след раждането си и да имат право още с раждането си на име, на придобиване на националност и доколкото е възможно, да познават и да бъдат отглеждани от родителите си.

Член 19

Независим живот и включване в общността

Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правата на всички хора с увреждания да живеят в общността с възможности за избор, каквито имат всички останали хора и предприемат ефективни и подходящи мерки, така че хората с

увреждания да бъдат подпомогнати за пълноценно упражняване на това тяхно право и за пълното им включване

и участие в общността, включително чрез осигуряване на:

- а) възможност за хората с увреждания да избират равноправно с всички останали местожителството си, къде и с кого да живеят, като не биват задължавани да живеят при конкретни условия;
- б) достъп за хората с увреждания до набор от услуги в дома, в социални заведения и услуги за подкрепа в общността, в това число и достъп до лична помощ, каквато е необходима за подкрепа на ежедневието и участие в живота на общността, за да се избегне тяхната изолация и сегрегация;
- в) равен достъп за хората с увреждания до всички обществени услуги и публични обекти по начин, съобразен с техните нужди.

Член 20

Лична мобилност

Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат ефективни мерки за осигуряване на лична мобилност с най-голяма възможна степен на независимост за хората с увреждания, включително чрез:

- а) улесняване на личната мобилност на хора с увреждания по начин и време, предпочетени от тях и на достъпна цена;
- б) улесняване достъпа на хора с увреждания до качествени помощни средства за придвижване, устройства, спомагателни технологии и до асистиенти и посредници, включително чрез тяхното предоставяне на достъпна цена;
- в) предоставяне на обучение по умения за придвижване на хора с увреждания и на специализиран персонал, работещ с такива;
- г) насърчаване на лицата, произвеждащи средства за придвижване, устройства и спомагателни технологии, да вземат предвид всички аспекти на мобилността на хората с увреждания.

Член 21

Свобода на изразяване и на мнение, свобода на достъпа до информация

Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат подходящи мерки за даване възможност на хората с увреждания да упражняват правото си на свобода на мнението и изразяването, включително свободата да търсят, получават и споделят информация и идеи, наравно с всички останали и с всички останали, като използват предпочитани от тях форми на комуникация, посочени в член 2 от настоящата конвенция, включително чрез:

- а) предоставяне на информация, предназначена за широката общественост, на хора с увреждания в достъпен за тях формат и посредством технологии, подходящи за различни видове увреждания, своевременно и без допълнителни разходи;
- б) възприемане и улесняване на използването на езика на знаците, Брайловата азбука, допълващи и алтернативни способи на комуникация, както и на всякакви други достъпни средства, методи и формати на комуникация, предпочитани от хората с увреждания при тяхното официално общуване;
- в) приканване на частните лица, предоставящи услуги на населението, включително чрез интернет, да предоставят информация и услуги на хора с увреждания в достъпен и лесен за ползване формат от хора с увреждания;
- г) приканване на средствата за масова комуникация, включително доставчиците на информация по интернет, да направят услугите си достъпни за хора с увреждания;
- д) признаване и спомагане за използването на езици на знаците.

Член 22

Зачитане на личната неприкосновеност

1. Хората с увреждания независимо от тяхното местоживееене и условия на живот не могат да бъдат подлагани на каквато и да било произволна и неправомерна намеса в личния им живот, в техния дом, семейство, кореспонденция или други форми на комуникация, както и на неправомерни атаки срещу честта и доброто им име. Хората с увреждания имат право на закрила от закона срещу подобна намеса или атаки.
2. Държавите – страни по настоящата конвенция, защитават неприкосновеността на личната, здравната и рехабилитационната информация на хората с увреждания наравно с всички останали.

Член 23

Уважение към дома и семейството

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат ефективни и подходящи мерки за премахване на всякаква дискриминация срещу хора с увреждания по въпроси, свързани с брака, семейството, родителските права и личните връзки и взаимоотношения, равноправно с всички останали, за да гарантират:
 - а) признаване на правото на всяко лице с увреждания, което е на възраст за сключване на брак, да сключи такъв и да създаде семейство на базата на свободното и пълно съгласие на двете заявили това намерение страни;
 - б) признаване правото на хората с увреждания да вземат свободно и отговорно решение за броя и интервала между раждането на децата си и правото им на достъп до подходяща за възрастта им информация и обучение по възпроизводство и семейно планиране и предоставяне на необходимите средства, с които да упражняват тези свои права;
 - в) запазване на детеродните способности на хората с увреждания, включително деца, наравно с всички останали.
2. Държавите – страни по настоящата конвенция, обезпечават правата и отговорностите на хората с увреждания по отношение на настойничеството, попечителството, опекунството и осиновяването на деца или други подобни институти, доколкото тези понятия съществуват в националното законодателство, като при всички случаи върховенство има интересът на детето. Държавите – страни по конвенцията, осигуряват подходящо съдействие на хората с увреждания при упражняване на техните отговорности по отглеждане на децата.
3. Държавите – страни по настоящата конвенция, осигуряват на децата с увреждания равни права по отношение на живота в семейството. С оглед реализирането на тези права и за предотвратяване на укриване, изоставяне, занемаряване и сегрегация на децата с увреждания държавите – страни по конвенцията, осигуряват своевременна и всеобхватна информация, услуги и подкрепа на децата с увреждания и техните семейства.
4. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат мерки за предотвратяване отделянето на дете от родителите му против тяхната воля освен в случаите, когато съгласно решение на компетентните власти, подлежащо на съдебен контрол и взето в съответствие с приложимото право и по установения ред, се постановява, че подобно отделяне на детето от родителите е необходимо и в интерес на детето. В никакъв случай едно дете не може да бъде отделяно от родителите си по причини на увреждане, било на детето, или на единия или двамата родители.
5. В случай че непосредственото семейство не е в състояние да се грижи за дете с увреждания, държавите – страни по конвенцията, полагат всички усилия за осигуряване на алтернативни грижи в рамките на разширеното семейство, а ако това се окаже невъзможно – в приемно семейство.

Член 24

Образование

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правото на образование на хората с увреждания. С оглед реализирането на това право без дискриминация и при равни възможности държавите – страни по конвенцията, осигуряват включваща образователна система на всички равнища и възможности за обучение през цялата продължителност на живота, насочени към:

- а) пълно развитие на човешкия потенциал и чувството за собствена стойност и достойнство и укрепване на спазването на правата на човека, основните свободи и човешкото многообразие;
- б) развитие от страна на хора с увреждания на тяхната личност, таланти и творчески заложби, на техните умствени и физически способности в пълния размер на техния потенциал;
- в) предоставяне на възможност на хората с увреждания да участват ефективно в свободно общество.

2. При реализирането на това право държавите – страни по конвенцията, гарантират, че:

- а) лица с увреждания не са изключени от системата на общото образование по причина на тяхното увреждане, както и деца с увреждания не са изключени от системата на безплатното и задължително начално образование или на средното образование по причина на тяхното увреждане;
- б) хората с увреждания имат достъп до включващо, качествено и безплатно начално образование и до средно образование равноправно с всички останали в общността, в която живеят;
- в) се предоставят разумни улеснения според изискванията на индивида;
- г) хората с увреждания получават нужната им подкрепа в рамките на системата за общо образование с оглед улесняване на тяхното ефективно образование;
- д) се предоставят ефективни мерки за индивидуална подкрепа в среда, способстваща за пълноценното им академично и социално израстване, в съответствие с целите на пълното включване.

3. Държавите – страни по настоящата конвенция, дават възможност на хората с увреждания

за усвояване на житейски и социални умения, способстващи за пълноценното им и равноправно участие в образованието и като членове на общността. За тази цел държавите – страни по конвенцията, предприемат подходящи мерки, включително:

- а) улесняване изучаването на Брайловата и други алтернативни азбуки, на допълващи и алтернативни методи, средства и формати на комуникация, ориентация и умения за придвижване, улесняване на взаимната взаимопомощ и наставничеството в рамките на общността;
- б) улесняване усвояването на език на знаците и налагане на лингвистична идентичност на общността на лишените от слух;
- в) гарантиране, че образованието на лица и особено деца, които са лишени от зрение, слух или от двете, се осъществява при използване на най-подходящите за индивида езици, методи и средства за комуникация и в среда, способстваща за пълноценното му академично и социално израстване.

4. За да спомогнат за реализирането на това право, държавите – страни по конвенцията,

предприемат подходящи мерки за привличане на работа на учители, включително такива с увреждания, които да са квалифицирани по езика на знаците и/или Брайловата азбука, да обучават професионалисти и други служители за работа на всички равнища на образователния процес. Това обучение трябва да включва в себе си разбиране на нуждите на хората с увреждания и използване на всякакви допълващи или алтернативни методи, средства и

ормати на комуникация, образователни методики и материали, предназначени за хора с увреждания.

5. Държавите – страни по конвенцията, гарантират, че хората с увреждания имат пълен достъп до общо висше образование, до професионално образование и подготовка, до образование за възрастни и възможности за обучение през целия живот, без дискриминация и равноправно с всички останали. За целта държавите – страни по конвенцията, осигуряват предоставянето на разумни улеснения за хората с увреждания.

Член 25

Здравеопазване

Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правото на хората с увреждания

на достъп до най-високия постижим стандарт на здравеопазване без дискриминация по признак увреждане. Държавите – страни по конвенцията, предприемат подходящи мерки

за осигуряване достъпа на хора с увреждания до съобразени с пола им здравни услуги, включително медицинска рехабилитация. По-конкретно държавите – страни по конвенцията:

а) осигуряват на хората с увреждания същия обхват, качество и стандарт на безплатни или финансово достъпни здравни грижи и програми, както на всички останали, включително в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и на програмите за обществено здраве, провеждани сред населението;

б) осигуряват на хората с увреждания такива здравни услуги, от които те се нуждаят с оглед на конкретното увреждане, включително ранно откриване и подходяща интервенция, както и здравни услуги, предназначени за намаляване до минимум и превенция на по-нататъшни

увреждания, включително при деца и при по-възрастни индивиди;

в) предоставят тези здравни услуги колкото е възможно по-близо до общността, в която живеят хората с увреждания, включително в селските райони;

г) изискват от здравните работници да полагат за хората с увреждания грижи със същото качество както за всички останали, включително с тяхното свободно и информирано съгласие,

като между другото повишават разбирането сред здравните работници за правата на човека, достойнството, самостоятелността и нуждите на хората с увреждания, посредством обучение

и разгласяване на етичните стандарти за общественото и частното здравеопазване;

д) забраняват всякаква дискриминация спрямо хората с увреждания при предоставянето на здравни застраховки, както и на застраховки живот, когато такива се допускат по националното

законодателство, които трябва да им се предоставят по справедлив и обоснован начин;

е) предотвратяват всякакви случаи на дискриминационен отказ за предоставяне на здравеопазване или здравни услуги, или храна и течности по причини на увреждане.

Член 26

Абилитация и рехабилитация

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат ефективни и подходящи мерки, включително чрез взаимна подкрепа в рамките на общността, за да се даде възможност на хората с увреждания да постигнат и поддържат максимална самостоятелност, пълноценна физическа, умствена, социална и професионална реализация и пълноценно включване и участие във всички сфери на живота. За тази цел държавите – страни по конвенцията, организират, укрепват и разширяват цялостна система от услуги и програми по абилитация и рехабилитация, и по-специално в сферите на здравеопазването, заетостта, образованието и социалните услуги по такъв начин, че тези услуги и програми:

а) да започват на възможно най-ранен етап, като се основават на мултидисциплинарна оценка на индивидуалните нужди и предимства;

б) да способстват за участието и включването в общността и във всички сфери на обществото; да са доброволни и да се предоставят, колкото е възможно по-близо до общността, в която живеят хората с увреждания, включително в селските райони.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, спомагат за първоначалното и текущо обучение на професионалисти и други служители в службите за абилитация и рехабилитация.

3. Държавите – страни по настоящата конвенция, спомагат за разпространението, познаването и използването на спомагателни устройства и технологии, предназначени за хора с увреждания, по отношение на тяхната абилитация и рехабилитация.

Член 27

Работа и заетост

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правото на труд на хората с увреждания наравно с всички останали, като това включва правото на възможност за прехрана чрез свободно избрана или приета работа на пазара на труда и в работна среда, която да е отворена, недискриминационна и достъпна за хора с увреждания.

Държавите – страни по конвенцията, гарантират и насърчават реализацията на правото на труд, включително за лица, придобили увреждане в процеса на трудова заетост, чрез предприемане на необходимите стъпки, включително законодателни, сред които:

а) забрана на дискриминация по причини на увреждане по всякакви въпроси, засягащи всякакви форми на заетост, включително условията за набиране на работна сила, наемане на работа и трудова заетост, продължаване на трудов договор, професионално израстване и безопасни и здравословни условия на труд;

б) защита на правото на хората с увреждания, равноправно с всички останали, на справедливи и благоприятни условия на труд, включително равни възможности и равно заплащане при равна стойност на положения труд, безопасни и здравословни условия на труд, включително защита срещу тормоз и право на обезщетение за понесени морални щети;

в) осигуряване на възможност за хората с увреждания да упражняват своите трудови и профсъюзни права равноправно с всички останали;

г) предоставяне на възможност на хората с увреждания за ефективен достъп до общи програми по техническо и професионално насочване, до служби за намиране на работа и професионално и текущо обучение;

д) създаване на възможности за трудова заетост и професионално израстване на хора с увреждания на пазара на труда, както и оказване на съдействие при намиране, придобиване, поддържане на и завръщане към трудова заетост;

е) създаване на възможности за упражняване на свободни професии, частно предприемачество, създаване на кооперативни сдружения и започване на собствен бизнес;

ж) осигуряване на заетост за хора с увреждания в публичния сектор;

з) насърчаване на заетостта на хора с увреждания в частния сектор чрез подходящи политики и мерки, които могат да включват програми за преференциална заетост, икономически стимули и други мерки;

и) предоставяне на хората с увреждания на разумни улеснения на работното място;

й) съдействие за придобиване от хората с увреждания на трудов опит на свободния пазар на труда;

к) съдействие за провеждането на програми по професионална рехабилитация, задържане и завръщане на работа на хора с увреждания.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, не допускат хора с увреждания да бъдат държани в робство или крепостничество и ги защитават равноправно с всички останали срещу принудителен труд или трудова повинност.

Член 28

Подходящ жизнен стандарт и социална закрила

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правото на хората с увреждания на подходящ жизнен стандарт за тях и техните семейства, включително на подходяща храна, облекло и жилище и на непрестанно подобряване на условията им на живот, като предприемат съответни стъпки за обезпечаване и подпомагане на упражняването на това право без дискриминация по причини на увреждане.
2. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правото на хората с увреждания на социална закрила и на упражняване на това им право без дискриминация по причини на увреждане, като предприемат съответни стъпки за обезпечаване и подпомагане на упражняването на това право, включително мерки:
 - а) за осигуряване на равен достъп за хората с увреждания до чиста вода и осигуряване на достъп до подходящи и финансово достъпни услуги, технически средства и други форми на подпомагане, съобразени с нуждите на тяхното увреждане;
 - б) за осигуряване на достъп за хора с увреждания и по-конкретно жени и девойки и повъзрастни индивиди с увреждания до програми за социална закрила и намаляване на бедността;
 - в) за осигуряване на достъп за хора с увреждания и техните семейства, живеещи в бедност, до помощ от държавата по покриване на разходите им, свързани с увреждането, включително подходящо обучение, съвети и консултации, финансово подпомагане и социален патронаж;
 - г) за осигуряване на достъп за хора с увреждания до социални програми за жилищно устройване;
 - д) за осигуряване на равен достъп за хора с увреждания до пенсионни осигуровки и програми.

Член 29

Участие в политическия и обществения живот

- Държавите – страни по настоящата конвенция, гарантират на хората с увреждания политически права и възможности за тяхното упражняване равноправно с всички останали, като:
- а) осигуряват ефективно и пълноценно участие на хората с увреждания в политическия и обществения живот наравно с всички останали, пряко или чрез свободно избрани техни представители, включително правото и възможността на хората с увреждания да избират и да бъдат избирани, между другото и чрез:
 - i) осигуряване на подходящи, достъпни и лесни за разбиране и ползване процедури, съоръжения и материали за гласуване;
 - ii) защита на правото на хората с увреждания на тайно гласуване в избори и референдуми без сплашване и на правото да се кандидатира в избори, да заемат ефективно изборни длъжности и да упражняват всички публични функции на всякакви равнища на държавното управление, като улесняват достъпа им до подпомагачи и нови технологии, където това е подходящо;
 - iii) гарантиране на свободното волеизявление на хората с увреждания като гласоподаватели и за целта, при необходимост и по тяхна молба, допускане на лице по техен избор да им оказва помощ при гласуването;
 - б) активно способстват за поддържане на среда, в която хората с увреждания могат ефективно и пълноценно да участват в управлението на обществените дела без дискриминация и равноправно с всички останали и насърчават тяхното участие в обществените дела, включително:
 - i) участие в неправителствени организации и асоциации, ангажирани в обществения и политическия живот на страната и в дейността и управлението на политически партии;
 - ii) създаване на или членуване във организации на хора с увреждания, които да представляват хората с увреждания на международно, национално, регионално и местно равнище.

Член 30

Участие в културния живот, почивка, свободно време и спорт

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, признават правото на хората с увреждания да участват равноправно с всички останали в културния живот, като предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че хората с увреждания:

- а) имат достъп до културни материали в достъпен за тях формат;
- б) имат достъп до телевизионни програми, филми, театрални спектакли и други културни прояви в достъпен за тях формат;
- в) имат достъп до културни представления или услуги, като например театри, музеи, кина, библиотеки и туристически услуги, както и доколкото е възможно, с достъп до паметници и обекти от национално културно значение.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат подходящи мерки за предоставяне на възможност на хората с увреждания да развиват и използват своя творчески, артистичен и интелектуален потенциал не само в своя собствена полза, но и за благо на обществото.

3. Държавите – страни по настоящата конвенция, предприемат подходящи мерки в съответствие с международното право, за да гарантират, че законите, защитаващи правата

на интелектуална собственост, не служат като необоснована или дискриминационна преграда пред достъпа на хора с увреждания до културни материали.

4. Хората с увреждания имат неотменно право равноправно с всички останали на признаване и подкрепа на тяхната специфична културна и лингвистична идентичност, включително език на знаците и култура на лишените от слух.

5. С оглед предоставянето на възможност на хора с увреждания да участват равноправно

с всички останали в развлекателни и спортно-възстановителни дейности държавите – страни по конвенцията, предприемат подходящи мерки:

а) за насърчаване и подпомагане на участието, в най-пълната възможна степен, на хора с увреждания в обичайни спортни дейности на всички равнища;

б) за осигуряване възможност за хората с увреждания да организират, развиват и участват в развлекателни и спортно-възстановителни дейности, специалнопригодени за хора с увреждания, като за целта насърчават предоставянето на такива хора равноправно с всички

останали на подходящо обучение, тренировка и ресурси;

в) за осигуряване за хора с увреждания на достъп до съоръжения и обекти за спорт, отдих и прекарване на свободното време;

г) за осигуряване за деца с увреждания равноправно с всички останали деца на равен достъп до игри и спортно-развлекателни дейности, включително такива, които са застъпени в училищната

система;

д) за осигуряване за хората с увреждания на достъп до услуги от лица, ангажирани в организиране на спортно-развлекателни, туристически и други свързани със свободното време дейности.

Член 31

Статистика и събиране на данни

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, се задължават да събират подходяща информация, включително статистически и научни данни, които да им дадат възможност да формулират и прилагат политики с оглед ефективното прилагане на настоящата конвенция. Процесът на събиране на такава информация следва да протича:

- а) при спазване на законно установените гаранции, включително на приложимо законодателство по защита на данните, за осигуряване на поверителност и уважение към правото на неприкосновеност на личността на хората с увреждания;

б) в съответствие с международно приетите норми за защита на правата на човека и основните свободи и етичните принципи при събирането и използването на статистически данни.

2. Събраната в съответствие с настоящия член информация се разпределя според нуждите и се използва за оценяване изпълнението от държавите – страни по конвенцията, на задълженията им, произтичащи от нея, както и за идентифициране и преодоляване на пречките, на които се натъкват лицата с увреждания в упражняване на своите права.

3. Държавите – страни по настоящата конвенция, поемат отговорност за разпространението на тези статистически данни с цел осигуряване достъпността им за хора с увреждания и др.

Член 32

Международно сътрудничество

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, осъзнават важността на международното сътрудничество и неговото развитие и подпомагане в подкрепа на националните усилия за реализация на целта и задачите на настоящата конвенция и предприемат подходящи и ефективни мерки в това отношение както между самите държави, така и – при нужда – в партньорство със съответните международни и регионални организации и гражданското общество и по-конкретно с организации на хора с увреждания. Тези мерки могат да включват между другото:

а) осигуряване на включване и достъп на хората с увреждания до международното сътрудничество, включително и до международните програми за развитие;

б) насърчаване и подпомагане на изграждането на капацитет, включително чрез обмен и споделяне на информация, опит, програми за обучение и най-добри практики;

в) насърчаване на сътрудничеството в областта на научните изследвания и улесняване достъпа до научно-технически знания;

г) предоставяне според нуждите на техническа и икономическа помощ, включително чрез улесняване достъпа до и споделянето на достъпни и спомагащи технологии, и чрез трансфер на технологии.

2. Разпоредбите на настоящия член по никакъв начин не отменят задълженията на всяка държава – страна по конвенцията, да изпълнява задълженията си, произтичащи от нея.

Член 33

Прилагане на национално равнище и мони-Торинг

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, всяка в съответствие със своето държавно устройство, определят едно или две звена в държавната администрация по въпроси, свързани с прилагането на настоящата конвенция, като обръщат подобаващо внимание на създаването или определянето на координиращ механизъм в държавната администрация за улесняване провеждането на свързани дейности в различни сектори и на различни равнища.

2. Държавите – страни по настоящата конвенция, всяка в съответствие със своята правна и административна система, поддържат, укрепват, определят или създават в рамките на съответната държава – страна по конвенцията, мрежа, включваща според нуждите един или повече независими механизми, които да насърчават, защитават и наблюдават прилагането на настоящата конвенция. При определяне или създаване на такива механизми държавите – страни по конвенцията, се съобразяват с принципите, отнасящи се до статута и функционирането на националните институции за защита и гарантиране на правата на човека.

3. Гражданското общество, по-конкретно хората с увреждания и организациите, които ги представят, трябва да бъдат включени и пълноценно да участват в процеса на мониторинг.

Член 34

Комитет по правата на хората с увреждания

1. Създава се Комитет по правата на хората с увреждания (наричан по-нататък за краткост „Комитетът“), който да изпълнява посочените по-долу функции.
2. Комитетът се състои от дванадесет експерти към момента на влизане в сила на настоящата конвенция. След още шестдесет ратификации или присъединявания на страни по конвенцията съставът на Комитета ще се увеличи с още шест членове, като ще достигне максимален брой осемнадесет членове.
3. Членовете на Комитета участват в него в личното си качество и трябва да бъдат хора с високи морални качества и призната компетентност и опит в приложното поле на настоящата конвенция. При номиниране на своите кандидати държавите – страни по конвенцията, се приканват да обърнат подобаващо внимание на изискванията на член 4, ал. 3 от настоящата конвенция.
4. Членовете на Комитета се избират от държавите – страни по конвенцията, като се търси равномерно географско разпределение, представяне на различни форми на цивилизация и на основните типове правни системи при балансирано представяне на половете и участие на експерти с увреждания.
5. Членовете на Комитета се избират с тайно гласуване от списък на лица, номинирани от съответната държава – страна по конвенцията, на заседания на Конференцията на държавите– страни по конвенцията. На тези заседания, за провеждането на които е необходим кворум от две трети от държавите – страни по конвенцията, за избрани в Комитета се считат лицата, получили най-голям брой гласове и абсолютно мнозинство от гласовете на представените и гласуващи на Конференцията държави – страни по конвенцията.
6. Първоначалните избори следва да се проведат не по-късно от шест месеца след датата на влизане в сила на настоящата конвенция. Най-малко четири месеца преди определената дата за следващи избори Генералният секретар на Организацията на обединените нации изпраща писмо до държавите– страни по конвенцията, с което ги приканва до два месеца да представят номинациите си. Впоследствие Генералният секретар изготвя азбучен списък на всички така номинирани лица, в който се посочва от коя държава – страна по конвенцията, са номинирани, и го представя на държавите – страни по настоящата конвенция.
7. Членовете на Комитета се избират за четиригодишен мандат, като имат право само на едно преизбиране. Мандатът на шестима от членовете, избрани на първите избори, обаче изтича след две години, като техните имена се определят чрез жребий от председателя на заседанието по ал. 5 от настоящия член непосредствено след провеждането на първите избори.
8. Изборът на шестимата допълнителни членове на Комитета се провежда на редовни избори по реда на настоящия член.
9. В случай че член на Комитета почине, подаде оставка или заяви, че по някаква друга причина не може да изпълнява задълженията си като такъв, държавата – страна по конвенцията, която го е номинирала, назначава на негово място друг експерт, притежаващ квалификацията и отговарящ на изискванията по съответните разпоредби на настоящия член, който да изслужи остатъка от мандата му.
10. Комитетът приема свой процедурен правилник.
11. Генералният секретар на Организацията на обединените нации осигурява необходимия персонал и ресурсно обезпечаване за ефективното осъществяване на функциите на Комитета по настоящата конвенция, като свиква първото му заседание.
12. С одобрението на Общото събрание членовете на Комитета, създаден по настоящата конвенция, получават възнаграждение от средствата на ООН при условия и по ред, одобрен от Общото събрание, с оглед важността на отговорностите на Комитета.
13. Членовете на Комитета имат право на материални условия на работа, привилегии и имунитет на експерти на мисии на ООН, определени в съответните раздели на Конвенцията за привилегиите и имунитетите в Организацията на обединените нации.

Член 35

Доклади на държавите – страни по конвенцията

1. Всяка държава – страна по конвенцията, представя на Комитета чрез Генералния секретар на Организацията на обединените нации цялостен доклад относно мерките, предприети в изпълнение на задълженията по настоящата конвенция и за постигнатия напредък в тази насока, в срок две години след влизане в сила на настоящата конвенция за въпросната държава – страна по нея.
2. От този момент нататък държавите – страни по конвенцията, представят последващи доклади поне по веднъж на четири години или допълнителни по искане на Комитета.
3. Комитетът решава и дава указания относно съдържанието на докладите.
4. Държава – страна по настоящата конвенция, която е представила цялостен първоначален доклад на Комитета, не е длъжна да повтаря в своите последващи доклади вече изложената в него информация. При изготвяне на докладите си до Комитета държавите – страни по конвенцията, се приканват да вършат това открито и прозрачно при съобразяване с изискванията на член 4, ал. 3 от тази конвенция.
5. Докладите могат да посочват фактори и затруднения, имащи отражение върху изпълнението на задълженията по настоящата конвенция.

Член 36

Разглеждане на докладите

1. Всеки доклад се разглежда от Комитета, който прави предложения и общи препоръки по доклада, каквито счете за подходящи, и ги препраща на съответната държава – страна по конвенцията, която може да отговори на Комитета с каквато информация счете за подходяща. Комитетът може да поиска от държавите – страни по конвенцията, допълнителна информация относно нейното прилагане.
2. Ако дадена държава – страна по конвенцията, има сериозно закъснение с предаването на доклада, Комитетът може да уведоми въпросната държава за необходимостта да се извърши преглед на прилагането на конвенцията във въпросната държава въз основа на надеждна информация, с каквато Комитетът разполага, ако въпросният доклад не бъде представен в срок три месеца от получаване на уведомлението. Комитетът поканва въпросната държава – страна по конвенцията, да участва в този преглед. Ако в отговор държавата – страна по конвенцията, представи искания доклад, по отношение на нея се прилага текстът на ал. 1 от настоящия член.
3. Генералният секретар на Организацията на обединените нации предоставя докладите на всички държави – страни по настоящата конвенция.
4. Държавите – страни по настоящата конвенция, разгласяват широко и предоставят докладите на обществеността в съответните страни, като улесняват достъпа до предложенията и общите препоръки, получени по отношение на тези доклади.
5. Комитетът предава, когато счете за подходящо, на специализираните агенции, фондове и програми на ООН, както и на други компетентни органи доклади от държавите – страни по настоящата конвенция, с оглед предприемане на мерки по съдържащи се в тях молби или индикации за нужди от техническа консултация и помощ наред с констатациите и препоръките на Комитета, ако има такива, по въпросните молби или индикации.

Член 37

Сътрудничество между държавите – страни по конвенцията, и Комитета

1. Всяка държава – страна по конвенцията, сътрудничи с Комитета и подпомага неговите членове при изпълнение на мандата им.
2. В отношенията си с държавите – страни по конвенцията, Комитетът обръща подобаващо внимание на начините и средствата за повишаване на националния им

капацитет за прилагане на настоящата конвенция, включително чрез международно сътрудничество.

Член 38

Взаимоотношения на Комитета с други органи

С цел допринасяне за ефективното прилагане на настоящата конвенция и насърчаване на международното сътрудничество в нейното приложно поле:

а) Специализираните агенции и другите органи на Организацията на обединените нации имат право да бъдат представлявани при разглеждане на изпълнението на тези условия и изисквания на настоящата конвенция, които попадат в обхвата на техния мандат. Комитетът може да покани онези от специализираните агенции и други органи на ООН, които счете за нужно, за да предоставят експертни съвети по прилагане на конвенцията в сфери, попадащи в обхвата на съответния им мандат. Комитетът може да покани специализирани агенции и други органи на ООН да представят доклади по прилагането на конвенцията в области, попадащи в обхвата на тяхната дейност.

б) При изпълнение на мандата си Комитетът се консултира при необходимост с други компетентни органи, създадени по силата на международни договори за правата на човека, с оглед осигуряване на вътрешната последователност на съответните указания за отчитане, правене на предложения и общи препоръки и за избягване на дублиране и припокриване при изпълнението на техните функции.

Член 39

Доклад на Комитета

Веднъж на всеки две години Комитетът докладва за дейността си пред Общото събрание и пред Икономическия и социален съвет, като може да прави предложения и общи препоръки на основание на извършения преглед на докладите и получената информация от държавите – страни по настоящата конвенция. Тези предложения и общи препоръки се включват в доклада на Комитета заедно с коментарите по тях на държавите – страни по конвенцията, ако има такива.

Член 40

Конференция на държавите – страни по Конвенцията

1. Държавите – страни по настоящата конвенция, се събират редовно на Конференция на държавите – страни по конвенцията, за да обсъждат въпроси, отнасящи се до прилагането на настоящата конвенция.

2. В срок до шест месеца от влизането в сила на настоящата конвенция Генералният секретар на Организацията на обединените нации е длъжен да свика Конференция на държавите – страни по нея. Последващите заседания на Конференцията на държавите – страни по конвенцията, се свикват от Генералния секретар веднъж на две години въз основа на взето решение на Конференцията на държавите – страни по конвенцията.

Член 41

Депозитар

Депозитар на настоящата конвенция е Генералният секретар на Организацията на обединените нации.

Член 42

Подписване

Настоящата конвенция се открива за подписване от страна на всички държави и на организациите за регионална интеграция в седалището на Организацията на обединените нации в Ню Йорк считано от 30 март 2007 г.

Член 43

Съгласие за обвързване

Настоящата конвенция подлежи на ратификация от подписалите я държави и на официално потвърждение от подписалите я организации за регионална интеграция. Тя е открита за присъединяване от страна на всяка държава или регионална организация, която не я е подписала.

Член 44

Организации за регионална интеграция

1. Под „организация за регионална интеграция“ се разбира такава организация на суверенни държави в даден регион, на която държавите членки са прехвърлили свои компетенции по въпроси в обхвата на настоящата конвенция. Тези организации декларират в документите си за официално потвърждаване или присъединяване към конвенцията степента на своята компетентност по въпросите в обхвата на настоящата конвенция. Впоследствие те информират депозитаря за всякакви съществени изменения в степента на своята компетентност.
2. Всякакво позоваване на „държави – страни по настоящата конвенция“ се счита, че включва и тези организации в рамките на тяхната компетентност.
3. По смисъла на член 45, ал. 1 и член 47, ал. 2 и 3 не се зачитат документи, представени от организация за регионална интеграция.
4. Организациите за регионална интеграция могат да упражняват по въпроси от тяхната компетентност право на глас в Конференцията на държавите – страни по настоящата конвенция. Дадена организация няма право да упражнява това свое право на глас успоредно с нейна държава членка и обратното.

Член 45

Влизане в сила

1. Настоящата конвенция влиза в сила на тридесетия ден след депозирането на двадесетия документ за ратификация или присъединяване.
2. За всяка държава или организация за регионална интеграция, която ратифицира, официално потвърди или се присъедини към конвенцията след депозирането на двадесетия документ, конвенцията влиза в сила на тридесетия ден след депозирането на собствения документ за ратификация или присъединяване.

Член 46

Резерви

1. Не се допускат резерви, несъвместими с предмета и целите на настоящата конвенция.
2. Резервите могат да бъдат оттегляни по всяко време.

Член 47

Изменения

1. Всяка държава – страна по настоящата конвенция, има право да предложи изменение към нея, като го представи на Генералния секретар на Организацията на обединените нации. Генералният секретар е длъжен да уведоми държавите – страни по конвенцията, за всякакви предложени изменения с молба да бъде уведомен дали подкрепят свикването на конференция на държавите – страни по конвенцията, за разглеждане и вземане на решение по така направените предложения.

В случай че в срок четири месеца от датата на изпращане на уведомлението поне една трета от държавите – страни по конвенцията, са се обявили за свикване на конференция, Генералният секретар е длъжен да свика конференцията под егидата на Организацията на обединените нации. Всякакви изменения, приети с мнозинство от две трети от държавите – страни по конвенцията, присъстващи и гласували на конференцията, се представят от Генералния секретар на Общото събрание за одобрение и впоследствие на държавите – страни по конвенцията, за ратифициране.

2. Изменение, прието и одобрено по реда на ал. 1 от настоящия член, влиза в сила на тридесетия ден, след като броят на документите за неговото ратифициране достигне две трети от броя на държавите – страни по конвенцията, към деня на неговото приемане. След това изменението влиза в сила за всяка държава – страна по конвенцията, на тридесетия ден след депозирането на нейния документ за ратификация на изменението. Дадено изменение има задължителна сила само за онези държави – страни по конвенцията, които са го ратифицирали.

3. Ако бъде взето решение в този смисъл с консенсус от държавите – страни по конвенцията, изменението, прието и одобрено по реда на ал. 1 от настоящия член, което се отнася изключително до членове 34, 38, 39 и 40, влиза в сила за всички държави – страни по конвенцията, на тридесетия ден, след като броят на документите за неговото ратифициране достигне две трети от броя на държавите – страни по конвенцията, към деня на неговото приемане.

Член 48

Денонсиране

Всяка държава – страна по настоящата конвенция, има право да я денонсира чрез писмено уведомление до Генералния секретар на Организацията на обединените нации. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване от Генералния секретар на въпросното уведомление.

Член 49

Достъпен формат

Текстът на настоящата конвенция се разпространява в достъпни формати.

Член 50

Автентични текстове

Текстовете на настоящата конвенция на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език имат еднаква сила.